

ДО БРАТ И. С: ЗА ХРИСТОВИЯ ПЛАЧ

Да, наистина, Господ е плакал; и това, че Неговите сълзи те трогват, говори за милостивата ти душа. Тези сълзи са донесли очистване на съвестта на мнозина - близки и далечни. Христос е плакал и за приятелите, и за неприятелите си. Плакал е за умрелия Лазар, плакал е и за Иерусалим, предвиждайки неговото предстоящо разорение. „Иисус се просълзи” (Иоан. 11:35) - пише на едно място; а на друго:” И като се приближи и видя града, заплака за него” (Лук. 19:41). И в двата случая Той е плакал за хората. И в двата случая плачът Му е бил необикновен. Защото докато народът е плакал за умрелия Лазар, Христос е плакал не заради неговата смърт (та нали Той е дошъл, за да го възкреси), а заради тиранията на смъртта, която тегнела над всички присъстващи. Как хората, създадени по образа на Живия Бог, в чието Царство няма мъртви, са изгубили вярата в живота и в Божията власт над смъртта? Как са станали жалки роби на смъртта, вярвайки сляпо в нейното всемогъщество? И гледайки хората, така безусловно подчинени на тиранията на смъртта, Иисус се просълзил.

Във втория случай Господ плакал за Иерусалим, светия град, виждайки го в бъдеще разорен, а чедата му - поробени и изклани. Заради какво? Заради човешката неправда към праведниците и особено заради човешката неправда към Него, Праведника на праведниците. Как е станало така, че болестта на неправдата е разяла сърцата и душите на хората, сътворени от праведния Бог? И Господ заплакал. В първия случай плакал за умрелия, във втория - за още неродените. Освен за тези два случая, апостол Павел свидетелства и за трети, когато Господ плакал горчиво за целия човешки род - от началото до края на времената (Евр. 5:7-9). Това се случило в Гетсиманската градина, по време на тежката Му борба, когато потта Му била като кървави капки, падащи на земята (вж. Лук. 22:44).

Тези три случая са известни и записани. А как Господ е проливал сълзи за човешкия род насаме, тайно, по време на нощните си молитви към Своя Отец, е известно само на небесните ангели, които са бдели край Него като войска около своя цар. И в тези три случая, както и във всички останали, Господ не е плакал за Себе Си, а за хората. Неговите пречисти сълзи са жертва за очистване и спасение на човешкия род, както и Неговата кръв на кръста. Като си спомняме за тези свети Иисусови сълзи, нека с Божията помощ станем по-добри и по-близки Нему.

Мир на теб и благословение!